

kunne faa Brug derfor. Jeg troede, vi vare naaede til eller komme til at standse ved denne Udvej, saaledes at jeg derom vilde kunne fremsætte et Forslag, men imidlertid maa jeg indrømme, at der fra forskellige Sider og ikke mindst ved Skolemødet i indeværende Sommer blev rejst saa stærke Krav om en 4-aarig Uddannelses-tid, at jeg vil finde det nødvendigt at optage hele dette Spørgsmaal igen til Undersøgelse, men, som jeg allerede har sagt, jeg nærer adskillige Betænkeligheder ved at gaa over til en 4-aarig Uddannelses-tid.

Dernæst spurgte det ærede Medlem om min Stilling til et fagligt, pædagogisk Tilsyn med Folkeskolen. Jeg mener ganske vist, at meget af, hvad der for Tiden ses fremført om et trykkende, hemmende og upædagogisk, gejstligt Tilsyn med Skolerne, for en hel Del er overdrevet og ikke helt svarende til de virkelige Forhold. Imidlertid tror jeg, at Tiden nu kan være kommen til, at en Kommission, hvori naturligvis Folkeskolen bør være fyldigt repræsenteret, tager Spørgsmaalet om Tilsynet med Folkeskolen og en tidssvarende Ordning af dette Forhold under Overvejelse.

Endelig spurgte det ærede Medlem om en almindelig indgribende Reform af vor Folkeskole. Det ærede Medlem spurgte om det samme i Fjor, og jeg gav da et udførligt Svar om Folkeskolens Standpunkt, om dens Udvikling og den Fremgang, hvori den lykkeligt befinder sig, og jeg henviser til dette Svar.

Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) omtalte Udgravningen af nogle Ruiner i Kalundborg, og udtalte sin Forventning om at se en Bevilling til disse Ruiners Bevarelse fremsat ved Finanslovens 2den Behandling. Ved et Tilfælde fandtes der i Foraaret noget Murværk i Kalundborg Kirkes Omgivelser, og Direktionen for Nationalmuseet tilkaldtes. Nu skal jeg ikke nægte, at det altid er med en vis Forskrækkelse, jeg læser om Fund af Murelevninger og gamle Ruiner i Jorden eller om fundne Levninger af en gammel Bygning i en bestaaende. Det er med en vis Forskrækkelse, for jeg ved, at der meget snart derefter vil fremkomme Krav om Bevillinger og ofte, om ret betydelige Bevillinger, der saa samtidig maa skaffes til Veje i en Fart, for at Ruinerne kunne bevares. Hvad disse Murrester angaar, saa viste de sig at hidrøre fra det 12te Aarhundrede. Derfor vilde det være af Interesse, at Udgravningerne fortsattes. I Byen indsamledes 3,000 Kr. til Indkøb af det Jordstykke, hvor Murværket var fundet.

Der fremkom imidlertid ved Udgravninger stadig flere Ruiner, og Ejerne af den nedenfor Kirken liggende Grund gave derefter Tilladelse til, at Udgravningerne maatte fortsættes ogsaa ud over deres Grund, hvilket derefter er sket. Der er nu fremkommet en 150 Alen lang Mur, afsluttet af et Porttaarn og alt hidrørende fra de ældste Tider, Absalons og Esbern Snares Tid, og derfor uomtvistelig af betydelig Interesse. Nu kunde der altsaa blive Spørgsmaal om Indkøb af den Grund, hvorpaa disse udgravede Murrester ligge, og Ejerne ere villige til at sælge denne; der er nævnt mig en Købesum paa en 13—14,000 Kr., hvilket skal være 20 pCt. billigere, end hvad man ellers paa denne Egn forlanger for Grundstykker. Selve Udgravningen vil vel koste ca. 6,000 Kr., hvortil komme Udgifter til Restaurering og Planering. Det hele til disse Murresters Bevaring vil formentlig løbe op til ca. 28,000 Kr. Men heraf menes det, at man i Kalundborg vil kunne skaffe den ene Trediedel. Sagen er imidlertid ikke saa vidt, at den fra Museet er forelagt Ministeriet; men man har foreløbig sagt mig, at deromkring vilde en ønskelig Bevilling komme til at dreje sig, idet man dog samtidig har gjort opmærksom paa, at Bevillingen vil kunne udstrækkes over en Aarrække, f. Eks. 5 Aar.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) gav Tinget en Beretning angaaende en Præst i Brammingeegnen og hans Røgter. Det ærede Medlem fortalte os, at Præsten havde jaget sin Røgter bort under Paaskud af, at denne var gaaet fra Tjenesten, og derhos havde nægtet at udbetale ham hans Løn. Det ærede Medlem spurgte mig, om der ikke fra Biskoppens Side var foretaget noget i denne Sag, og om Biskoppen ikke havde afæsket Præsten en Forklaring. Jeg skal hertil svare, at Ministeriet selvfølgelig ikke har kunnet have nogen Lejlighed til at blande sig i dette Mellemværende mellem Præsten og hans Karl, og jeg kan heller ikke tænke mig, at Biskoppen skulde have udbedt sig Forklaring derom, thi man har jo Domstolene, og den fremdragne Sag hører jo rent og ublandet under Domstolene og hører til de Sager, som Domstolene hyppig have Lejlighed til at beskæftige sig med. Er Karlen bleven jaget uretmæssigt bort af sin Tjeneste, og har man forholdt ham hans Løn, maa man jo ganske selvfølgelig antage, at han har anlagt Sag mod Præsten, og saa afgør Domstolene denne Sag som enhver anden